

سومین کنفرانس بین المللی پژوهش های کاربردی در مهندسی سازه و مدیریت ساخت دانشگاه صنعتی شریف - تیر ۱۳۹۸

بررسی مدیریت ایمنی زیرساختهای جاده ای (مطالعه موردی استان خوزستان)

کوروش رضاییه شاد، امین اسکندری

۱- دانشجویی کارشناسی ارشد عمران گرایش مدیریت ساخت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین المللی

خرمشهر - خلیج فارس، ایران

۲- دکتری مهندسی علوم و سازه های آبی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین المللی خرمشهر - خلیج فارس،
ایران

Rezaiehshadkorosh@gmail.com

خلاصه

هدف از این تحقیق بررسی مدیریت ایمنی زیرساختهای جاده ای استان خوزستان می باشد. جامعه آماری تحقیق شامل افسران تصادف، فرماندهان و کارکنان شرکت کننده در عملیات امداد و نجات رانندگان متردد در محورهای خوزستان می باشد. تجزیه و تحلیل داده ها توسط نرم افزار spss با استفاده از آزمون همبستگی پیرسون و رگرسیون انجام شد. نتایج حاکی از آن است که در سطح معنی داری ۰/۰۵ بین مدیریت ایمنی جاده و زیرساخت های جاده ای استان خوزستان رابطه آماری معنی داری وجود دارد.

کلمات کلیدی: مدیریت ایمنی، ایمنی جاده، زیر ساخت های جاده ای

۱. مقدمه

تصادف رانندگی به عنوان یک دغدغه جهانی مطرح و در حال گسترش در کشورهای در حال توسعه است و از سوی سازمان ملل متحد و سازمان بهداشت جهانی به عنوان یکی از چهار عامل اصلی تهدید کننده سلامت و جان انسان ها تعیین شده و رسیدگی عاجل مطابق کشورهای موفق مورد درخواست قرار گرفته است. به طوری که ده سال آینده دهه ایمنی رانندگی در جهان تعیین شده است و در طی آن با سرمایه گذاری های مناسب و برنامه ریزی شده تلفات ناشی از تصادفات رانندگی باید کاهش یابد. (سازمان بهداشت جهانی، ۲۰۱۰). رشد فزاینده جمعیت و بالا رفتن نرخ پیشرفت اقتصادی و گسترش روزافزون صنعت حمل و نقل، تقاضا جهت استفاده از راههای برون شهری را افزایش داده است. این عامل موجب افزایش وقوع تصادفات جادهای و به وجود آمدن تلفات ناشی از آن از قبیل جراحت و مرگ و میر گشته است. تصادفات جادهای به عنوان هشتمین عامل مرگ و میر انسانها در دنیا شناخته میشود و در صورتی که راهکارهای مناسبی جهت مقابله با این پدیده ارایه نشود، تصادفات جاده ای تا سال ۲۰۲۰ به عنوان سومین عامل مرگ و میر انسانها شناخته خواهد شد. در این میان توجه بسیاری از محققان و مهندسان حوزه راه و ترافیک به ایمنی جادهای معطوف گشته است. تعریف و طراحی شاخصهای ایمنی جادهای و تلاش برای دستیابی به این شاخص ها، نیازمند وجود یک سیستم مدیریت ایمنی پویا در امر طراحی و بهره برداری راه ها میباشد که در اکثر کشورهای پیشرفته به کار گرفته شده است [۱]. مدیریت ایمنی زیرساخت های جاده ای یکی از راهکارهای موثری است که می تواند باعث کاهش عوارض بعدی، از جمله کاهش تلفات، جلوگیری از حوادث جدید و تسریع در روانسازی ترافیک می شود. راهها و بزرگراهها در یک کشور به منزله شاهرگ های حیاتی آن کشور هستند، وجود راهها باعث پویایی و تحرک هر منطقه می گردد و این تحرک به نوبه خود باعث توسعه و بهبود اقتصادی می شود. به همین علت یکی از وظایف متولیان راهها در کشور ایجاد راههای جدید و حفظ و نگهداری از راههای موجود و تامین ایمنی زیر ساخت های جاده ای در غالب سیستمهای مدیریتی است. در کشور ما که بیش از ۸۰ درصد جابجایی ها در آن از طریق شبکه حمل و نقل جاده ای صورت می گیرد [۲]. با توجه به اینکه عامل زیرساخت جاده ای در کنار دو عامل انسان و وسیله نقلیه در وقوع تصادفات جاده ای